

**VYTAUTO DIDŽIOJO UNIVERSITETO STUDENTŲ PARLAMENTO POSĖDŽIO
PROTOKOLAS NR. 220119**

2022 m.

Sausio 19 d., 19:00 val.

Elektroninė konferencija

Kaunas

Pirmininkaujantis – Gabrielė Jonuškaitė

Sekretoriaujanti – Erika Dervinytė

Dalyvavo Vytauto Didžiojo universiteto Studentų parlamento nariai (*Priedas Nr. 1*)

DARBOTVARKĖ:

1. Dalyvių registracija
2. Studentų parlamento posėdžio atidarymas.
3. Studentų parlamento posėdžio sekretoriaus rinkimai.
4. Buvusio posėdžio ir tame tarpe vykusių e-posėdžių protokolų tvirtinimas.
5. Darbotvarkės tvirtinimas.
6. Dėl VDU SA Prezidento ir Valdybos rinkimų laikinosios tvarkos tvirtinimo (*Pranešėja – Gustė Žukauskaitė*)
7. Valgyklos darbo grupės klausimas. (*Pranešėjas – Martynas Butkus*)
8. Dėl tiesioginių VDU SA prezidento rinkimų (*Pranešėjas – Martynas Butkus*)
9. VDU SA parlamento rinkimų reforma (*Pranešėjas – Martynas Butkus*)
10. VDU doktorantų klubo kreipimosi dėl užsienio kalbos mokymosi galimybių pristatymas (*Pranešėjai – Aurelija Ramanauskaitė ir Andrius Šmitas*)
11. VDU doktorantų klubo kreipimosi dėl doktorantų mokslinio konsultanto pristatymas (*Pranešėjai – Aurelija Ramanauskaitė ir Andrius Šmitas*)
12. Užklausa dėl VDU studentų socialinio fondo (*Pranešėjas – Martynas Butkus*)
13. „Facebook“ grupėje organizuota diskusija „VDU Studentų Parlamentas / VMU Student Parliament 21/22“ dėl nepaprastosios klimato padėties paskelbimo universitete (*Pranešėja – Gabrielė Jonuškaitė*)
14. Kiti klausimai
15. Studentų parlamento posėdžio uždarymas.

I. Dalyvių registracija

Posėdyje dalyvauja 40 VDU Studentų parlamento nariai iš 57 galimų (*Priedas nr.1*)

II. Studentų parlamento posėdžio sekretoriaus rinkimai.

(*Pranešėja – Gabrielė Jonuškaitė*)

NUTARTA: šio Studentų parlamento sekretorė VDU SA Biuro administratorė Erika Dervinytė.

III. Buvusio posėdžio ir tame tarpe vykusių e-posėdžių protokolų tvirtinimas.

(*Pranešėja – Gabrielė Jonuškaitė*)

NUTARTA: bendru parlamentarų nutarimu protokolai yra patvirtinti.

IV. Darbotvarkės tvirtinimas.

(*Pranešėja – Gabrielė Jonuškaitė*)

Valgyklos darbo grupės klausimas įtrauktas po 6 klausimu (septintas klausimas)

Įtraukta informacinio pobūdžio klausimai: dėl senato ir sekančio parlamento posėdžio (prie kitų klausimų)

Taip pat prie kitų klausimų įtraukta vandens fontanų klausimas.

NUTARTA: Bendru sutarimu šio posėdžio darbotvarkė patvirtinta.

V. Dėl VDU SA Prezidento ir Valdybos rinkimų laikinosios tvarkos tvirtinimo

(*Pranešėja – Gustė Žukauskaitė*)

Justas Ivanauskas: Kuo palengvins rinkimus jei nereikės rinkti parašų?

Gustė Žukauskaitė: Toks būdas pasirinktas, jog nereikėtų eiti į kontaktą su žmonėmis. Taip pat dauguma paskaitų vyksta nuotoliniu būdu, todėl pasiekti studentus būtų sunkiau.

Justas Ivanauskas: Ši rinkimų tvarka būtų laikinai ar visam laikui?

Gustė Žukauskaitė: Ši tvarka būtų laikinai. Praėjusiais metais taip pat turėjome tokią rinkimų tvarką ir sprendžiant pagal rezultatus ji buvo tikrai sėkminga.

NUTARTA: Bendru sutarimu laikinoji VDU SA Prezidento rinkimų tvarka patvirtinta.

VI. Valgyklos darbo grupės klausimas

(*Pranešėjas – Martynas Butkus*)

Justas Ivanauskas: Man tik idomu, kaip tai bus finansuojama, nes jiems galbūt net neapsimoka už tuos tris eurus gaminti gaminti?

Martynas Butkus: Aš nenorėčiau pradėti šios diskusijos, nes mes šiuos formalius dalykus darbo grupėje jau aptarėme. Konkursai taip veikia: mes paskelbiame tam tikras sąlygas ir jei atsiranda kas jas gali įvykdyti - mums tinka. Šiame etape mums tai nelabai turėtų rūpėti. Jei neatsiranda kas galėtų tai padaryti, tuomet keičiamos sąlygos. Man atrodo trys eurai nėra per maža suma. Juolab, kad konkurso sąlygose galėtų būti tokie dalykai kaip „simbolinis nuomos mokestis“ arba „didesnė kaina kitiems lankytojams“.

Ieva Vengrovskaja: Aš norėčiau sužinoti ką parlamentarai mano apie 3 punktą, nes kaip Martynas minėjo, ties šiuo klausimu nuomonės darbo grupėje išsiskyrė.

Žygimantas Menčenkovas: Mano nuomone, viskas tvarkoj su šiuo punktu. Čia yra vienas iš principų, kad studentams, kurie dėl socialinės padėties negali užtikrinti minimalaus pragyvenimo lygio, turėtų galimybę ir dirbti ten, kur mokosi. Nematau tame nieko blogo. Būtų smagu išgirsti pačią problematiką, kritiką šiam punktui, nei bandyti jį čia ginti

Martynas Butkus: Esminė problema, jog nebūtų apsiribojimo, jeigu tas valdytojas nesuranda norinčių dirbti studentų. kad nenuėiti į aklavietę. Man atrodo tai nėra galutinės konkurso sąlygos, tai yra tik gairės administracijai. Parlamento atstovai turės su administracija konkrečiau suderinti ir patvirtinti. Ten ir bus galima apibrėžti prioritetą įdarbinti studentus ar alumnus” ir panašiai.

Gustė Žukauskaitė: Martynas išties mano pamąstymą ir iškėlė, nes man kilo mintis ką darys jie neatsiras norinčių dirbti studentų. kaip tai užtikrinsime. Taip pat ar tikrai reikėtų apibrėžti, jog ne mažiau kaip pusė valgyklos darbuotojų būtų studentai. Galbūt tai įvardinti kaip prioritetą. Man kažkaip pasirodė toks diskusinis tikrai klausimas.

Ieva Vengrovskaja: Aš norėjau atsakyti į Žygimanto komentarą. Dabar ir keliami diskusija, kad suprasti ar norime apsiribėti tokį ribojimą, jod nemažiau kaip pusė darbuotojų turėtų būti studentai, Galbūt mums nereikia konkretaus skaičiaus ir tiesiog būtų VDU bendruomenės atstovai arba, jog nebūtų kažkoks konkretus skaičius. Taip mes tik iškeliamo sąlygas, kurių galbūt net negalėsime įgyvendinti.

Žygimantas Menčenkovas: Šio punkto problema yra tik spekuliacijos. Yra du variantai. Pirmas, jog nebus studentų, kurie norės dirbti. Antras, jog atsiras studentų. Abiejais variantais tai tik spekuliacijos. Aš manau, jog tikrai būtų studentų, kurie norės dirbti. Aš siulau palikti trečią punktą ir šią diskusiją nunešti pas administraciją, nes administracija turi daugiau kompetencijų numatyti tas konkurso sąlygas ir jie pasakys kaip tiksliau ištobulinti šį punktą.

Paulina Račytė: Ties šiuo punktu man kyla klausimas, ar darbas valgykloje nepakenks studijų procesui, nes darbą ir mokslus suderinti nėra taip paprasta. Taip pat, pritarčiau Gustės Žukauskaitės išsakytai minčiai, jog VDU bendruomenės nariams būtų prioritetas, o ne apsiribėti kažkokį konkretų skaičių.

Martynas Butkus: Aš tada taip pat pritarčiau patvirtinti dokumentą su trečio punkto pataisimu, jog įdarbinant įpareigoja teikti prioritetą VDU bendruomenės nariui. Aš dar suprantu tokią galimybę, kad valgyklos patalpos bus labai mažos. Tai teoriškai konkursą laimės įmonė, kuri taip pat tiekia maistą ir kitose vietose, jau turi kažkiek darbuotojų ir jiems reiks tik kelių naujų darbuotojų. Tokių subtilybių yra daug, todėl

siulau už jų neužsiciklinti ir palikti tai suderinti su administracija. Tačiau, jei tai jums yra kliūtis, galima tvirtinti, kad trečiame punkte būtų kaip prioritetas.

Andrius Šmitas: Aš siūlyčiau trečią punktą išmesti lauk, dėl labai paprastos priežasties. Mes šnekame apie darbuotojus ir apsibrėžiame, jog darbuotojai imami iš konkrečios socialinės grupės. Ir dar kalbame apie konkursą, kuriame nusimatome kriterijus, kad darbuotojai imami iš tam tikros grupės. Na gerai, prioritetas mažiau įpareigoja. Bet kai įrašoma turėtų, tai skamba neužtikrintai. Geriau rašyti turi arba neturi. Visgi siūlyčiau ištrinti tą trečią punktą. Man truputėlį šypsena kelia, tokią pirmenybę teikti tam tikrai socialinei grupei universitete, kuomet kalbame apie privačią įmonę, kuriai kaip suprantu mes nurodome konkurso taisyklėse, jog jie turi ieškoti darbuotojų mūsų universitete. Man kyla daug abejonų. Žinoma, galima nunešti administracijai, teisės skyrius pasakys savo nuomone. Man „kvepia“ teisės akto pažeidimu, nes mes pasakome kam turi būti teikiamas prioritetas.

Gabrielė Jonuškaitė: Išgirdau tris pasiūlymus: pirmas - patvirtinti dokumentą nieko nekeičiant, antras - pakeisti trečio punkto eilutę į prioritetus ir trečias - panaikinti trečią punktą dokumente. Siūlyčiau pirmiausia padaryti balsavimą dėl trečio punkto panaikinimo, nes ne visi parlamentarai išsakė savo nuomone. Jei bus nubalsuota, kad trečią punktą palikti, padarysim balsavimą dėl trečio punkto pakeitimo.

NUTARTA: Nubalsuota dokumento trečią punktą panaikinti. Dokumentas yra patvirtintas.

VII. Dėl tiesioginių VDU SA prezidento rinkimų

(Pranešėjas – Martynas Butkus)

Ieva Vengrovskaja: Šį klausimą perkelėm iš praeito posėdžio, jei neklystu. Man įdomu ar tikrai šis klausimas yra aktualus, gal parlamentarai galėtų pasisakyti. Nes suburti darbo grupę ir tada toji darbo grupė, pavyzdžiui išdiskutuos, jog klausimas yra neaktualus. Nematau prasmės tada rinkti darbo grupės.

Martynas Butkus: Iš esmės, taip, bet jau diskusijos buvo ir nebuvo iki galo išdiskutuota, taip ar ne. Labiau buvo, tai gal pabandom ir galiausiai klausimas liko užmirštas.

Andrius Šmitas: Kadangi Studentų parlamente esu pirmus metus, tai kokios diskusijos buvo prieš tai nežinau. Tačiau žiūrint iš šalies, yra du esminiai klausimai kuriuos turėtume sau atsakyti, kad priimti kažkokį sprendimą: ar tvarka, jog prezidentas yra renkamas taip kaip dabar, turi kažkokių trūkumų, kuriuos mes galime įvardinti. Jei turime, tai ar tiesioginiai rinkimai juos išsprendžia. Tada suburti darbo grupę yra prasmė, o jeigu daryti keitimą vardan keitimo, tai pagalvokim ar verta eikvoti išteklius ir laiką.

Martynas Butkus: Aš galiu trumpai esminius už paminėti dar kartą. Pagrindinė idėja buvo, jog studentų savivalda yra ganėtinai pasyvi, mažai studentų įsitraukia, ja domisi. Prezidento rinkimai prie to savivaldos aktyvumo ar kažkokios idejos skleidimo neprideda, nes yra gan uždari, vyksta Studentų parlamente ir balsai yra ganėtinai aiškūs iš anksto dėl parlamentarų pasiskirstymo grupėmis. Vykstantys

prezidentų debatai ar diskusijos universitete yra ganėtinai silpni. Mes manome, kad tie visuotiniai rinkimai šiek tiek pagyvintų situaciją. Visų pirma, reikėtų eiti į universiteto bendruomenę, agituoti už savo idėjas ir kodėl jos geros, dar geriau jas apgalvoti, paruošti programą, nes niekas nėra garantuoti, kad bus balsuojama visų studentų ir už ką bus balsuojama. Geresnė rinkimų kampanija, geresnės programos, kažkoks galbūt pasiruošimas galėtų padėti turėti kokybiškesnę studentų savivaldą ir įtraukti daugiau studentų į ją. Kuo daugiau studentų įsitrauks, kuo bus didesnė priežiūra tiek parlamentui, tiek prezidentui, tuo savivalda bus kokybiškesnė. Mintis po tiesioginiais rinkimais buvo ta, kad kuo daugiau studentų prabalsuoja, tuo prezidento atsakomybė yra didesnė, nes yra daugiau žmonių įsipareigojęs, o ne vien parlamentui. Prieš tai tokią statistiką teikėme, kad jei už parlamentą balsuoja netiek ir daug studentų, tai kuomet paimi visus išrinktų parlamentarų balsus - prezidentą išrenka kelios dešimtys studentų. Pagrindinis „prieš“ argumentas, tai kad tokia tvarka kažkada buvo ir rinkimų susidomėjimas buvo mažas, neperžengdavo kelių procentų ir reikėdavo arba daryti antrą turą, arba balsuoti parlamente. Trumpai tariant, nepasisekęs projektas. Mes sakėme, jog, žiūrėkite, parlamento rinkimų balsų skaičius pastaraisiais metais išaugo ir dabar yra proga suaktyvinti ir tuos prezidento rinkimus. Buvo dar ir tarpinių pasiūlymų, pavyzdžiui nusimatyti kažkokią kartelę ir jei tą kartelę pasiekiam laikom rinkimus įvykusiais, o jei nepasiekiam keliam juos į parlamentą. Toks trumpas apibendrinimas buvusios diskusijos.

Gustė Žukauskaitė: Aš savo nuomone pasiliksiu sau, bet turiu pasiūlymą visam parlamentui, kad mes galbūt galėtume pasiorganizuoti nuotolinį neformalų susitikimą, nes šis klausimas tikrai yra aktualus. Pernai metais buvo toks susitikimas ir tikrai ne vienas, tik dabar nepasakysiu tiksliai kokias klausimais. Aš manau neformalios diskusijos metu mes visi galėtume išsakyti savo nuomone ir išdiskutuoti šį klausimą.

Ieva Vengrovskaja: Aš šiai idėjai kaip demokratijos kažkokiam vaizdavimui pritariu, tik manau, ką sakiau ir praeitame parlamente, tai nėra dabar tinkama priemonė spręsti studentų įsitraukimą į politiką arba į šiaip kažkokią aktyvią veiklą universiteto rėmuose. Kadangi aš nemanau, jog priverstinė užduotis studentui balsuoti už prezidentą būtų paskatinimas jiems įsitraukti. Apskritai dabar jaunimas nelabai įsitraukia į bet kokią NVO veiklą ir panašius dalykus. Man atrodo mes save tik taip apsikrausim, nes turėsime suburti kažkokią rinkiminę komisiją ar kažkas tokio, organizuoti antro etapo rinkimus ir labai daug biurokratijos atsiranda. Mes pirmiau turėtume suaktyvinti jaunimą, o tik po to organizuoti rinkimus. Ir taip pat aš pritariu Gustės minčiai, kad galėtume mes turėti neformalią diskusiją šiuo klausimu.

Žygimantas Menčėnkovas: Aš norėčiau pataisyti Ievą. Visai nekorektiška naudoti žodį priverstinis. Tai nebūtų joks priverstinis balsavimas. Tai būtų tiesioginiai prezidento rinkimai, į kuriuos turėtų teisę ateiti bet kuris norintysis studentas. Gink dieve, tai nėra priverstinis, tai yra teisė. Jei mes sakom, kad tiesioginiai prezidento rinkimai yra neopcija arba nereali galimybė, tada man norisi sužinoti, o tai kaip tada vystyti tą savivaldą. Kokie jūsų pasiūlymai vysti savivaldai ir suaktyvinti jaunimą? Čia gaunasi toks vištos ir kiaušinio principas. Mūsų manymu, visuotiniai rinkimai iš dalies paskatintų aktyvesni rinkimą, savivaldos kūrimą. Aš jau trečius metus esu parlamente. Pirmus metus buvau kaip aktyvus svečias, o dabar jau antri metai kaip parlamentaras,

tai tų diskusijų prisiklausiau ne vieną ir ne dvi ir tekstų yra prirašyta. Tai, Andriau, siulau paskaityti sauksmas.lt, ten tekstų pilna prirašyta kodėl vertėtų turėti visuotinius rinkimus. Dar toks priminimas, praeitame parlamente buvau darbo grupėje dėl prezidento rinkimų, tai buvo viena diskusija, kur buvo prietos išvados, jog tokių rinkimų reikia ir galime pasidaryti testinį variantą. Tik gaila, tenka apgailauti, dešimt kartų rašiau, ar darom kažką, bet jokių veiksmų nebuvo imtasi. Aš siulau vėl diskutuoti, vėl burti darbo grupę ir spresti, gal šįkart pradėsime įgyvendinti.

Gabrielė Jonuškaitė: Ar tos trys pakeltos rankos pasisakys už ar prieš, nes mes jau dabar kaip ir vykdom neformalaus galimai vyksiančio susitikimo diskusija. Ar tikrai būtų dabar tikslinga, jeigu mes galime šitą klausimą iki artimiausio posėdžio tiesiog išdiskutuoti neformaliame susitikime.

Santa Vozbutaitė: Jeigu galima, norėčiau atkreipti dėmesį į kai kuriuos argumentus, pavyzdžiui mes ankstesniuose susirinkimuose ir praeitame parlamente kalbėjome apie tai, jog didesnę reikšmę turėjo parlamento rinkimų aktyvumas ir būtent pagal tai būtų galima spręsti ar reikėtų visuotinių prezidento rinkimų ar ne. Dabar tikriausiai, tai nėra kaip argumentas, nes parlamento rinkimai nebuvo tokie aktyvūs kaip mes norėjome. Antras dalykas, kad kelios dešimtys žmonių renka prezidentą. Kyla klausimas ar mes pagal savo asmeninę nuomonę balsuojame, nekreipdami dėmesio į fakultetus ir kad daugiau žmonių atstovaujame. Tada taip, kelios dešimtys žmonių renka prezidentą. Labai norėčiau tikėti, kad mes sėdim ir atstovaujame visą fakultetą ir žmones, kurie juose yra. Tai iš dalies netampa argumentu, kad mažai renkančiųjų, nes mes atstovaujame didesnės žmonių grupės balsą.

Justas Ivanauskas: Aš visiems kolegoms iš dalies pritariu ir manau, jog reikėtų tos neformalios diskusijos, kad nuspręsti kur yra tas kiaušinis, o kur ta višta. Reikėtų eiti į esmę, ją išdiskutuoti ir kaip tą dirvą paruošti, ką ant tų pamatų statyti.

Martynas Butkus: Aš matau, kad ši diskusija niekur nenuves. Aš parašysiu dar kartą į parlamento grupę idėją. Galime turėti tą neformalų susitikimą ir nuspręsti ar steigiame darbo grupę ar ne.

NUTARTA: Parlamentarai turės neformalų susitikimą šiuo klausimu.

VIII. VDU SA parlamento rinkimų reforma

(Pranešėjas – Martynas Butkus)

Ieva Vengrovskaja: Yra keleta vietų, kur turiu pastebėjimų. Iš esmės pats pagrindinis, tai kuomet mes praeitais metais tvirtinom Seniūnų sistemą, iš šauksmininkų iškilo klausimas ar ateityje planuojama, jog seniūnai rinks prezidentą. Pasakiau, jog ne, tokios minties nėra. Teoriškai, jei seniūnai renka prezidentą, daugiau dalyvaujančių asmenų. Ir tada čia jūs pateikiate visai priešingą rinkimų tvarką, kurioje dar mažesnis skaičius studentų dalyvautų prezidento rinkimuose. Man atrodo, kad šioje vietoje kvotų mažinimas neatrodo didelis argumentas, nes Parlamentas atstovauja visą universitetą, tai aukščiausias studentų valdymo organas. Studentų skaičius universitete ne mažėja, o kaip tik, po konsolidacijos, didėja. Jei mes sumažinam parlamentą iki 33 ar betkokio kito skaičiaus, tai atrodo 33 studentai lygu atstovauti 9000 studentų,

pavyzdžiui ir atrodo nesąžininga. Man atrodo, jog parlamentas kaip tik turėtų tik didėti arba likt toks pat, bet nemažėti. Kitas dalykas, jūsų sulyginimas, jog vienas fakultetas turi daugiau kvotų arba aktyvumas balsuojančių didesnis negu kito fakulteto. Automatiškai, jei fakultete studijuoja 800 studentų, tai turėtų būti daugiau atstovų parlamente negu fakulteto, kuriame studijuoja tik 200 studentų. Būtų nelogiška, jei iš kiekvieno fakulteto imtume vienodą skaičių atstovų ir jie atstovautų skirtingą skaičių studentų. Man atrodo čia ne visai ta demokratija, kurios mes siekiame. Aš turiu dar kelis momentus, kad pačiame Parlamente rinkime turi dalyvauti administracija. Su kokia čia intencija tai yra? Ar mes norime dar labiau suadministruoti ir sulieti studentus su administracija? Ar mūsų tikslas kuo labiau būti autonomiškiems ir nepriklausomiems nuo administracijos?

Martynas Butkus: Aš siūlyčiau žiūrėti į dokumento esmę. Esmė yra, kad rinkimuose gali dalyvauti sąrašai. Čia būtų toks esminis pokytis. Punktas rinkimų komisijos yra detalės, ten administracijos atstovas yra paminėtas dėl to, kad reikėtų kažkokios balsavimo sistemos. Tarkim, pasinaudoti studentas.vdu. Formaliai, kažkas iš administracijos turėtų duoti prieigą, bet čia galima ginčytis kaip tai padaryti. Čia nėra esmė, kad kažkas iš administracijos nusprendžia kažką apie studentų savivaldą. Tiesiog, kad būtų kažkokio šališkumo, nes vistiek tokioje sistemoje vieni laimėtojai, kurie formuoja Valdybą, jie išsirenka prezidentą ir kažkas neutralėsnis turėtų organizuoti rinkimus. Įprastai būtų, kad nuo kažkokios studentų dalies, frakcijos ar bloko, į tą komisiją, eitų atstovas. Visai kaip VRK, ten įeina partijų atstovai, kiekvienas ten gali kelti ranką ar rekti jei mato, jog kažkas yra negerai. Dėl Parlamento narių skaičiaus irgi galima ginčytis. Aš tikrai nemanau, kad daugiau Parlamento narių - daugiau demokratijos. Aš tiesiog teikiu pavyzdį, kad jei kandidatas prabalsuoja ir dar už jį prabalsuoja draugas ir jis ateina į parlamentą, tai ar tikrai čia yra demokratiška. Dabar tas balsavimas vyksta, kas turi daugiau draugų arba kas turi didesnį grupiokų skaičių. Vieni turi 10, o kiti 80 kursiojų, tai irgi nelygios sąlygos. Čia būtų tiesiog Parlamento darbo efektyvumo pagerinimas. Kam turėti parlamentarų, kurie neateina į posėdžius? Dėl tų fakultetų, tai proporcinė rinkimų sistema būtent, tai ir reiškia, jog niekas absoliučiai nesikeičia. HMF studentai turi tiek pat balsų, jų yra daugiausia, o mažų fakultetų atstovai turi tiek pat balsų. Jeigu jie balsuoja už savus lygiai pagal tas pačias normas praeina į Parlamentą. Čia jau priklauso tik nuo jų aktyvumo. Aš nemanau, kad aktyvesnių fakultetų studentai prastesni ar nuvertinami tik dėl to, kad kitame fakultete niekas nesidomi studentų savivalda. Proporcinė rinkimų sistema, šiuo atveju, nieko nekeičia, tik formaliai nelieka fakultetų atstovų.

Justas Ivanauskas: Kad visiškai suprasti šitą esmę, kiekvienas fakultetas vis tiek galės išrinkti savo fakulteto atstovus, bus kažkokios kvotos, tai vistiek kažkoks skaičius žmonių pateks į parlamentą, taip supratau?

Martynas Butkus: Tokioje sistemoje tiesiog yra numatytas Parlamento narių skaičius. Kaip Seime yra 141, taip ir čia būtų kažkoks numatytas skaičius. Tada visi balsai padalinami iš vietų skaičiaus ir tuomet reikia surinkti tą kvotą arba pavieniui kandidatui, o sąrašas kiek kartų daugiau surenka negu ta kvota, tiek narių praeina į Parlamentą. Viskas gana paprastai.

Justas Ivanauskas: Praktiškai esmę supratau. Man tada kyla klausimas, nors ir yra kiti fakultetai, kurie nėra tokie aktyvūs, bet tada pagalvojus, jei atsiranda tik vienas žmogus norintis eiti į Parlamentą ir pas jį apskritai nėra žmonių ar tik vienas žmogus, kuris pabalsuotų. Tokiu atveju tam vienam iniciatyviam žmogui nėra šansų patekti į parlamentą. Tada kiti iš didesnių fakultetų, kur studentai aktyvesni, pas juos gal irgi draugai paskatina už juos balsuoti. Plius dar vertybės, Parlamente yra sprendžiami bendri klausimai, dėl ko aš labai džiaugiuosi, bet norisi, kad tos vertybės iš kitų fakultetų būtų atsinešamos. Pavyzdžiui, KTF - mes esame už tikėjimą, GMF už kitus dalykus, dar kiti fakultetai už dar kitus dalykus. Aš bijau, kad vieną dieną gali būti taip, kad tik iš kelių fakultetų grietinėlė susirinks, jie bus labai panašių pažiūrų, tai gali skatinti visokias ideologijas, kur dauguma universiteto nebus už.

Martynas Butkus: Esmė ir yra paskatinti turėti ideologijas ar kokias nors pasaulėžiūras. Sunku kažką atstovauti, kai neturi kažkokių pažiūrų. Dėl konkurencijos, tai iš esmės niekas nesikeičia. KTF studentai turi tiek pat studentų balsų kaip ir kiti. Mes čia galėtume tik kvotas parlamente perstumdyti ir kiek narių minimumas galėtų būti.

Justas Ivanauskas: Aš tiesiog norėjau išsiaiškinti esmę, nes aš kaip supratau, kad studentai, kurie nori save iškelti ir jei tik vienas žmogus už jį pabalsuos - jis nepateks į Parlamentą.

Martynas Butkus: Taip, toks tikslas ir yra, kad studentai su vienu balsu nebūtų išrinkti, nes tai sistemai nėra gerai. Turi kažką įtikinti savo idėjomis, turi pasistengti, turi pavaikščioti po fakultetą.

Justas Ivanauskas: Tai aš būtent apie tai ir kalbėjau, kad tai nėra to žmogaus problema, jei fakultetas nėra aktyvus palyginus su kitu fakultetu, kuriame yra daugiau studentų. Didesni fakultetai turi pranašumą, nes ten gali būti daugiau aktyvesnių žmonių. Mano abejonė būtent yra dėl šio punkto.

Ieva Vengrovskaja: Aš norėčiau, jog ir kiti parlamentarai įsitrauktų į diskusiją. Čia nebėra klausimas tarp manęs ir pristatančiojo. Man tiesiog idomu, ar parlamentarai norėtų, kad Studentų Parlamentas taptų kaip Seimas? Toks yra Šauksmo pasiūlymas ir jau nebe pirmus metus. Visas šis konceptas yra Seimo pavyzdys. Aš nežinau, ar tai yra tai ko mes norime. Kitas dalykas, dabar, ką mes pastoviai sakome, čia susirinkę studentų atstovai, kurie atstovauja savo fakultetui. Martynai, dabar tu jį *nukilini* ir sakai, kad čia neargumentas, Gerai, bet ar argumentas yra, tai jog ateini su žmonių sąrašu kaip frakcija. Ar toks turėtų būti parlamentas, pasidalinęs į kažkokiais frakcijas ir atstovauti idėjas, kurias neša frakcija ir nekelti savo? Atrodo čia yra pagrindinė esmė, kuria jūs norite iškelti su savo dokumentu, arba mes keičiame visą, patį Parlamento, principą, arba ne ir mes skatiname studentus įsitraukti į tokį koks jis yra.

Martynas Butkus: Galiu labai populistiskai pasakyti. Kuo mes esame prastesni už vokiečius, už skandinavus ir panašiai? Aš nemanau, kad esame prastesni. Dėl tų frakcijų, vis tiek lieka galimybė kelti save pavieniams kandidatams. Iš esmės, jeigu norisi teikti senu principu - gali, tokia galimybė išlieka. O kodėl tie sąrašai ir frakcijos yra gerai? Viena vertus, kažkokia organizacija turi ir tuo pačiu suteikia kažkokį užnugarį, pavyzdžiui, į Parlamentą neateini visiškai žalias. Tame būryje žmonių galima jam paaiškinti ko mes siekiame, kokia viso to istorija ir panašiai. Prieš

kiekvieną posėdį pasidalinti kažkokias darbais, kompetencijomis. Ne vienam viską peržiūrėti, tiesiog palengvinti sau darbą. Ne kiekvienam atskirai kiekvieną siūlymą ruošti, o su organizacija. Aš sutinku, jog organizacijų, VDU ir visuose Lietuvos universitetuose, yra labai nedaug, bet reikia galvoti ką daryti, kad jų atsirastų.

Žygimantas Menčėnkovas: Pirmas akcentas, sąrašai neapriboja, o išplečia. Pateiksiu pavyzdį, pagal seną sistemą KTF 3 mandatai. Iš esmės, šio fakulteto idėjas atstovauja tik 3 asmenys, kai tuo tarpu tie patys žmonės galėtų ateiti į kažkokį sąrašą, daug didesnę jėgą, kuri turi visai kitokią dinamiką parlamente. Tai reiškia savo idėjas, kurias tu atsineši iš KTF, turi galimybę įgyvendinti didesniame rate, kurio kai kurios idėjos yra bendros. Sąrašai išplečia pačią dinamiką Parlamente. Antras momentas - darbas, tampa aišku su kuo kalbėtis, kai paruoši kažkokį pasiūlymą. Parlamentas turėtų būti tik patvirtinimas, čia turėtų būti mažiausiai diskusijų. Jos turėtų vykti už parlamento - susitikimuose. Problema dabar, jog paruošus kažkokį pasiūlymą, aš turiu suvaikščioti pas visus, kad galėčiau pasikalbėti ir susirinkti kažkokią informaciją, *feedback'ą*, kad turėčiau su kuo ateiti į Parlamentą. Dabar tai yra sudėtinga, bet jeigu būtų sąrašai ar frakcijos, men tiesiog būtų lengviau nueiti. Sakykim, aš turiu kažkokį pasiūlymą Parlamento nariams ir mes turime Žaliųjų frakciją ar Ornitologų sąrašą ar panašiai ir aš jau žinau su kuo kalbėti kokių klausimų. Šitie du niuansai išplečia pačią dinamiką Parlamente ir tai ką mes rašome yra nenaujiena. Visą tai vyksta kitoje civilizacijoje, tik pas mus kaip visada yra sudėtingiau.

Daniel Mačichin (svečias): Aš šioje diskusijoje pametu Paslamento esmę. Jūs tiesiog norite politiką, kad galėtumėte politikuoti ir iš esmės tik tai būtų. Parlamentas nėra apie tai. Parlamento esmė yra, kad mes galėtume surinkti skirtingas nuomones iš skirtingų fakultetų, galėtume gauti nuomones iš studentų, kurie atstovauja Parlamente. Pats pagrindas yra, jog žmogus, jei jis yra atsakingas, turi kompetencijų susirenka informaciją iš savo fakulteto ir tik tada nešasi į Parlamentą. Jūs norite padaryti šou pagal visą šią idėją. Va pažaiskim duonos ir žaidimų kažkokių. Tačiau tai tik padidins biurokratinį ratą, kurio metu aš nematau kaip geriau bus sprendžiamos studentų problemos. Man atrodo jūs tai darote dėl savęs, nes va esate Šauksmo frakcija, kad sau norite pasidaryti kažkokį įdomesnę gyvenimą, bet ne tai į ką patys studentai orientuoti. Aš nematau, jog čia būtų tikrai tinkamas mechanizmas, kuriuo reikėtų remtis.

Martynas Butkus: Man atrodo juokingai tie pasakymai, kad čia labai smagu ir labai reikia. Toks vaizdas, kad mes neturime ką veikti eidami trečius metus į Parlamentą. Aš ir Žygimantas esame doktorantai, dauguma mūsų jau baiginėja. Realiai, tai paskutinis rimtas dalykas, kurį nuo savęs norime palikti studentų savivaldoje, jog tiesiog ji demokratiškai funkcionuotų ir būtų galimybių studentams, kurie iš tikrųjų turi idėjų, eiti į Parlamentą ir produktyviai dirbti. O dėl tų fakultetų atstovų, tai gyvenime taip nevyksta. Parlamentas nėra kažkokia nuomonių apklausos grupė. Taip, ta sistema ir toliau leidžia tiems atstovams būti savo fakultetų studentais, rinkti kažkokią informaciją iš studentų, nešti ją į Parlamentą. Tokioje sistemoje taip tu gauni balsų ir palaikymą, niekas čia nesikeičia. Vienintelis esminis dalykas, kuris pasikeičia, kad ši sistema leidžia formuotis studentų grupėms ir idėjinėms diskusijoms. Iki Parlamento atgaivinimo čia jokios idėjinės diskusijos beveik nevyko. Dažniausiai

sprendžiama kasdienės problemos, biurokratiniai dalykai. Kas būtent ir daro Studentų atstovybes labai biurokatiškas, jos realiai aptarnauja universitetus, bet nėra savarankiškas subjektas, kaip savarankiška politinė jėga. Nėra čia kalbama apie kažkokias partijas ar ideologijas. Studentai yra tokia grupė, jog jų problemos yra tam pačiam lygmenyje, nėra čia didelio iššūkio susitarti. Man atrodo yra gerai, jei Parlamente atsiranda kažkokios žaliųjų, katalikų ar kokios kitos grupės, kurio gali lengviau artikuliuoti idėjas ir geriau jas nešti į visuomeninę politiką. Pavyzdžiui, Vokietijoje ar Skandinavijoje yra įprasta, kad politinių partijų jaunimo grupės dalyvauja studentų savivaldoje. Jos nėra vienintelės, bet jos ten yra. Tai yra geriau net pačiai tos šalies politinei sistemai, nes jaunimas užauga dalyvaudamas bendruomenės politikoje, o ne būnant jaunaisiais biurokratais ir po to nueina į nacionalinę politiką tarsi žinotų kaip reikia valdyti.

Monika Ražauskaitė: Aš, iš tiesų, pritračiau Daniel minčiai. Man atrodo tikrai gautusi žaidimas smėlio dėžėje, jie mes paimtume kažkokius sąrašus išsikelti žmonėms, mes pasidarome mini Seimą. Mes matome Seime klounų parodą, matysime jį ir čia ir gausis žaidimas dėl žaidimo. Kitas dalykas, jei mes norime skleisti kažkokias mintis, kažkokias idėjas, niekas netrukdo kiekvienam asmeniškai atėjus jas kartu nešti į Parlamentą. Kaip Žygimantas minėjo, jog paprasčiau yra bendrauti, jei turi kažkokį savo sąrašą, tiksliau žinai su kuo kalbėti, aš manau, mes turime tokias didžiules galimybes. Mes turime *facebook'o* grupę, tą patį *Outlook'ą*, kur vienu paspaudimu gali pasiekti visus parlamento narius. Aš čia nematau problemos toje komunikacijoje.

Justas Ivanauskas: Aš pritariu Monikai, labai protingai pasakė visą esmę. Aš manau, kad pagrindinė esmė, kas yra Parlamentas. Ar tai yra politinė arena, ar tai yra Seimas, ar tai yra visų fakultetų, visų studentų, kurie nori mokytis vienoje vietoje, atstovavimas? Ar tai yra kažkokių išrinktųjų grupelių su savo ideologijomis atsiskleidimo vieta? Aš manau, kai tave išrenka tu jau gali susisiekti su kitais, rinkti kažkokias grupes, tas mini frakcijas, tada tiesiog gali su bendraminčiais kažką daryti.

Žygimantas Menčerkovas: Dėl to atstovavimo, reikia priminti, jog universitetas taip pat politikos erdvė - respublikos dalis, o respublika vieši reikalai. Mes rūpinamės visais reikalais būtent politiniu lygmeniu ir apsimetinėti, kad mes čia venčiam politikos nereikia. Visai neseniai turėjome diskusiją, kur linksta Studentų savivalda. Pasirodo, kad Seime jau yra tam tikrų ženklų, kad kaip tik einama link universitetų politizacijos, kad patys studentai padėtų organizuotis. Bet keliant tą klausimą dėl atstovavimo, tai labai paprastas pavyzdys, matau, kad kažkur universitete yra reikalinga vandens kolonėlė ir mano idėjos, įsitikinimai sako, kad teisingumas turi būti užtikrintas - reikia vandens kolonėlės. Tada turiu sąrašą ir atstovauju tokiu būdu tam tikrą dalį studentų, kuri nori vandens kolonėlės. Sakyti, kad tokiu būdu pasiūlytas mechanizmas jokių būdu neatstovauja, nu čia logikos neišlaikantis teiginys.

Martyna Butkus: Kartais atrodo, kad ta diskusija nueina iki tokio absurdo. Mes visada keliam kaip problemą, kad studentų savivalda mažai aktyvi, nes mažai įtraukia žmonių. Ir kai nueinam prie tokių diskusijų, kaip ką pagyvinti, tuomet sakom, kad viskas yra gerai viskas yra puikiai. Mane šitas disonansas stebina. O dėl politikavimo, tai aš irgi nesuprantu. Politikavimą tu gali daryti bet kurioje erdvėje. Tas idėjinis dalykas nėra, kad ateitų jaunųjų konservatorių lyga ar socialdemokratai, tiesiog

kažkokių pasiūlymų, idėjų prasme tą sąrašą jungia. Norime, jog ta savivalda būtų šiek tiek rimtesnė.

Ieva Vengrovskaja: Tada kai prasideda kažkokios diskusijos parlamente, galbūt iš kitų žmonių, iš manęs neina, jog mes gyvename rožiniame pasaulyje ir viskas čia yra gerai. Man tik atrodo, kad mūsų tikslai sutampa, o priemonės - ne. Priemonės suaktyvinti studentus įsitraukiant į NVO veiklas yra vienas būdas, kurį pateikėte jūs. Tikiu, kad jis nėra vienintelis. Mano ranka, buvo pakelta su mintimi, kad mes kažkaip baigtume šią diskusiją, nes jau tikrai ilgai diskutuojame. Mano siūlymas pasileisti (ne)slaptą balsavimą, su mintimi ar šį klausimą dar gvildename ar jis mums nėra aktualus.

NUTARTA: VDU Parlamento rinkimų reformos klausimas yra neaktualus. 19 balsų - neaktualu, 10 balsų - aktualu, 11 parlamentarų susilaikė.

IX. VDU doktorantų klubo kreipimosi dėl užsienio kalbos mokymosi galimybių pristatymas

(Pranešėjai – Aurelija Ramanauskaitė ir Andrius Šmitas)

Ieva Vengrovskaja: Aš tiesiog noriu įsitikinti dėl kelių esminių dalykų. Jeigu mes šiuos punktus vėliau naudotume kaip argumentus pozicijai išsakyti kažkokiame organe ar administracijos atstovams, mintis, jog pažeidžiamas lygiavertiškumo principas su ta mintimi, kad bakalaurantai ar magistrantai turi pirmenybę, ne visai teisinga. Toks principas yra ne tik su registracija į anglų kalbą, o su visais dalykais. Idėja, kad tai nebūtų išskiriamos dvi ar trys vietos doktorantams, o kad būtų kuriama visiškai nauja grupė skirta tik doktorantams, kadangi kaip ir jūs patys paminėjote, tai nėra ta pati anglų kalba kokia reikalinga doktorantams. Šį dalyką manau labiausiai reikėtų akcentuoti. Taip pat reikėtų pasidomėti su koku anglų kalbos lygiu ateina studentai į doktorantūrą, koks poreikis būtų turėti C1, B2 ir panašiai. Galbūt skirstyti C1 į kažkokią sritį, kaip dabar mes turime akademinę, verslo ir panašiai, ar tiesiog turėti C1/C2. Aš logiškai bandau numatyti į ateitį, jeigu mes keliame tokį siūlymą ir jeigu po pusmečio ar po metų mes neturėsime doktorantų toje kalboje, mes niekaip neįrodysime, kad mums reikia to dalyko ir dar kitais metais.

Andrius Šmitas: Poreikis tikrai yra, bet ar jis būtų kiekvienais metais yra jau kitas dalykas. Daryti jį privalomą yra labai abejotina dėl specifikos: doktorantūros komitetų, reglamentų. Šviežiausias variantas, kurį mes išsiaiškinome dėl darbuotojų. Kodėl negalima doktorantų dėti kartu darbuotojais, nes iš esmės doktorantai yra „ugdomi“ kaip mokslininkai ir kaip dėstytojai. Tada nereikėtų kurti atskiros grupės doktorantams ir jie galėtų mokytis tą pačią anglų kalbą kaip ir dėstytojai. Darbas iš esmės tas pats, doktorantai taip pat skaito pranešimus, rašo desertacijas, kai kuriais atvejais anglų kalba. Mūsų akimis toks variantas būtų geriausias. Tačiau jei dėl kažkokios priežasties yra nenorima daryti kartu su dėstytojais, tai tuomet, žinoma, kurti atskirą grupę. Reiks tada dar atlikti tyrimą, kad sužinoti poreikį.

Ieva Vengrovskaja: Mes turėtume žinoti, kiek doktorantų būtų, kad žinoti ar užtektų vienos anglų kalbos grupės per pusmetį, bet tada dėl laiko, ne visi galės dalyvauti toje paskaitoje.

Žygimantas Menčenkovas: Aš sutinku su Ieva dėl to lygiateisiškumo. Aš dar įrašyčiau kaip argumentą, kad anglų kalba apskritai mokslinė *lingua franca* kalba. Man atrodo kažkokia apklausa buvo daryta ir yra rezultatai, kurie pakankamai iškalbingi. Reikėtų tai paminėti.

Andrius Šmitas: Aš norėjau pakomentuoti dar dėl tos apklausos. Taip, apklausa ir jos rezultatai yra. Apklausa daryta prieš penkis metus, todėl tyrimo duomenų senumas mus apriboja. Žinoma galima ja remtis, bet geriau pasidaryti naują su tikslesniais rezultatais.

Ieva Vengrovskaja: Aš noriu pasisakyti su siūlymais. Tai aš manau, kad tada logiškai mąstant, Andriau, galbūt tu galėtum suformuluoti tas visas mintis į kažkokius punktus, kad padaryti apklausą doktorantams, jog suprastume poreikį. Tai žodžiu, pasiūlymą tiesiog atsiųstum ir išsiųsime nuo parlamento pirmininkės ar nuo VDU SA doktorantams, kad turėti kažkokių argumentų skaičiais nešdami klausimą toliau. Tą nešimą toliau ar man pateiksit, ar kažkam kitam - nesvarbu, kad galėčiau pristatyti Rektorate ar Senate. Tačiau iki tol reikėtų kažkokių skaičių, todėl lauksiu iš tavęs kažkokio pasiūlymo laišku.

Andrius Šmitas: Gerai, viskas tvarkoje. Apklausą sukursime, vis vien ją *online* greičiausia darysime, o ne ant popieriaus gaudisime. Kiek pastebėjau, Studentų parlamento laišakai studentus pasiekia geriau negu rašant per kitokius kanalus, kažkaip geriau pasiekia doktorantus. Mes siunčiame per vienas pašto dėžutes, Studentų parlamentas, matyt, labai kruopščiai pasidaręs savo duombazę.

Ieva Vengrovskaja: Tuomet galėsime siųsti per info@vdusa.lt.

NUTARTA: Atlikti tyrimą/apklausą dėl anglų kalbos grupės poreikio doktorantams.

X. VDU doktorantų klubo kreipimosi dėl doktorantų mokslinio konsultanto pristatymas

(Pranešėjai – Aurelija Ramanauskaitė ir Andrius Šmitas)

Justas Ivanauskas: Man tik toks klausimas iškilo. Jei konsultantas užsienietis, tai jam yra mokama, o jei konsultantas yra lietuvis, tuomet jam yra nemokama?

Andrius Šmitas: Taip, kodėl taip yra, atsakyti aš negaliu. Tačiau jei norima mokėti konsultavimo valandas, yra sumažinamos vadovo valandos. Kad geriau suprasti situaciją: kiekvienais metais už kiekvieną doktorantą, maksimum gali turėti penkis, yra skiriamos 40 darbo valandų. Jei turi penkis tai yra 200 valandų, kas yra reikšminga darbo užmokesčio dalis. Ir dabar ateina doktorantas ir sako, man reikalingas konsultantas, nes rašant disertaciją tau reikia žmogaus, kuris galėtų pakonsultuoti dalykus užėinančius už vadovo kompetencijos ribų. Pavyzdžiui, filosofijos dėstytojas mažai ką galėtų pakonsultuoti biologijos temomis, o doktorantas sugalvoja tarpdisciplininę temą tarp filosofijos ir biologijos. Tada vadovas negali prižiūrėti normaliai proceso ir tada reikia konsultanto, kuris suteiktų tam tikras žinias. Kiekvienas dėstytojas turi savo tematiką, savo kompetencijas, žinias, todėl jis nepadės kiekvienoje temoje ir tuomet atsiranda konsultanto reikiamumas.

Ieva Vengrovskaja: Pirminis mano siūlymas būtų, pasidomėti kiek finansiškai yra įmanoma apmokėti tiek lietuviui konsultantui, tiek užsieniečiui. Išsiaiškinti ar tai yra kažkur reglamentuota, ar tai yra diskriminacija.

Martynas Butkus: Aš tik kaip tai galima būtų papildyti. Dar vienas nelogiškas dalykas yra, kad tas doktorantūros vadovas atrodo, kad mažiau pradeda dirbti, nes atsiranda konsultantas, bet taip iš tikrųjų nėra. Todėl atrodo neteisinga tą atlyginimą sumažinti.

Žygimantas Menčerkovas: Man nuojauta sako, kad tai virš universitetinis reikalas. Todėl po visų analizių, šis klausimas turėtų keliauti tiesiai į Lietuvos Studentų Sąjungą, manau ten sprendžiami tokie reikalai.

XI. Kiti klausimai

Ieva Vengrovskaja: Kovo 10 dieną turėsime Rinkiminę-ataskaitinę konferenciją, kurios metu bus renkama Valdyba ir Prezidentas. Mano didelis siūlymas, posėdžio metu neturėti papildomų klausimų, kurie yra likę nuo visų praėjusių Parlamento posėdžių. Siūlau turėti atskirą posėdį tiems klausimams, ar jis bus prieš Ataskaitinę-rinkiminę konferenciją, ar po visiškai nesvarbu. Manau, parlamentarai galėtų nubalsuoti dėl datos *online*. Ir kitas svarbus dalykas, visi tikriausiai esate matę VDU SA yra paskelbusi apie Senato pasikeitimus, senatorių rinkimus, kad yra atviros pozicijos į kurias kviečiu Jus kandidatuoti. Kadangi mes esame anksčiau nutarę, kad senatorius kviečiame į Parlamento posėdį, tai jeigu mes nuspręsim turėti posėdį prieš rinkiminę konferenciją - kviečiu jus ten, o jei ne, tuomet kviečiu į neformalų susitikimą.

Justas Ivanauskas: Mes čia dabar, su Gabriele ir dar vienu vaikinu, svarstėme vandens fontanų klausimą. Mes išsiaiškinome, kad Sveikatos Ministerija rekomenduoja jus turėti, nes taip yra skatinamas higieniškumas ir dviejų vandens litrų per dieną išgeriamumas. Mes norėtume šią idėją vystyti ir ieškau bendraminčių, todėl jei norite prisidėti parašykite man.

XII. Studentų parlamento posėdžio uždarymas.

NUTARTA: Studentų parlamento posėdis baigtas.

Pirmininkaujanti

Gabrielė Jonuškaitė

Sekretoriaujanti

Erika Dervinytė